

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 604/2023-8

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Miroslava Duriša a sudcov Ladislava Dudíša (sudca spravodajca) a Libora Duľu v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], proti postupu Okresného súdu Prievidza, pracoviska Bánovce nad Bebravou v konaní vedenom pod sp. zn. BN-3 T 1/2023 takto

r o z h o d o l :

1. Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**
2. Žiadosti o ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred Ústavným súdom Slovenskej republiky **n e v y h o v u j e .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa a skutkový stav veci

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 8. novembra 2023 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a svojho práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Prievidza, pracoviska Bánovce nad Bebravou (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. BN-3 T 1/2023 (ďalej len „napadnuté konanie“). Sťažovateľ žiada, aby ústavný súd prikázal okresnému súdu konať v napadnutom konaní bez zbytočných prietáhov. Zároveň žiada o priznanie primeraného finančného zadosťučinenia vo výške 7 000 eur a náhrady trov konania. Taktiež žiada o ustanovenie právneho zástupcu na zastupovanie v konaní pred ústavným súdom.

2. Z ústavnej sťažnosti a jej príloh vyplýva, že Okresná prokuratúra Nové Mesto nad Váhom podala proti sťažovateľovi na Okresnom súde Nové Mesto nad Váhom 29. septembra 2016 obžalobu pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f) a ods. 3 písm. b) Trestného zákona a po prijatí obžaloby bolo trestné konanie vedené pod sp. zn. 2 T 130/2016. Uznesením Krajského súdu v Trenčíne (ďalej len „krajský súd“) č. k. 2 Nto 10/2022 zo 16. novembra 2022 krajský súd odňal vec Okresnému súdu Nové mesto nad Váhom a prikázal ju na rozhodnutie Okresnému súdu Bánovce nad Bebravou,

kde napadla 20. januára 2023. V dôsledku legislatívnych zmien v organizácii súdnej sústavy je napadnuté konanie vedené od 1. júna 2023 na okresnom súde, pričom do dňa podania ústavnej sťažnosti nebolo právoplatne rozhodnuté.

3. Lustráciou v registri konaní ústavného súdu bolo zistené, že na základe totožnej sťažnostnej argumentácie sa sťažovateľ obrátil na ústavný súd ústavnou sťažnosťou z 25. apríla 2022, ktorú ústavný súd uznesením č. k. I. ÚS 496/2023-29 z 28. septembra 2023 odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. d) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ako neprípustnú.

II.

Argumentácia sťažovateľa

4. Sťažovateľ v ústavnej sťažnosti zrekapituloval doterajší priebeh napadnutého konania vo svojej trestnej veci, pričom v podstatnom uviedol, že 28. mája 2020 dal súhlas, aby sa hlavné pojednávanie konalo bez jeho prítomnosti a že sa vzdáva práva záverečnej reči a práva posledného slova. Sťažovateľ je toho názoru, že konanie sa nevyznačuje skutkovou ani právnou náročnosťou a že sa žiadnym spôsobom nepodieľal na vzniku prietáhov tým, že by inicioval konania alebo postupy, ktoré by znemožnili vydanie rozhodnutia vo veci.

5. Sťažovateľ osobitne poukázal na to, že posledné hlavné pojednávanie sa konalo 28. mája 2020 a úplná nečinnosť Okresného súdu Nové mesto nad Váhom nasledovala až do augusta 2021, teda 16 mesiacov. Okresný súd Nové Mesto nad Váhom bol následne vo veci absolútne nečinný až do odňatia veci krajským súdom. Okresný súd disponuje súdnym spisom od 20. januára 2023 a do dňa podania ústavnej sťažnosti nenariadil termín verejného zasadnutia napriek súhlasu sťažovateľa na konanie v jeho neprítomnosti.

6. Sťažovateľ zároveň vyslovil nespokojnosť s rozhodnutím ústavného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. I. ÚS 496/2023. V tejto súvislosti poukázal na rozhodnutie ústavného súdu č. k. III. ÚS 284/2022-44 a tvrdí, že sťažnosť podľa § 55 ods. 3 Trestného poriadku nemožno považovať za účinný prostriedok nápravy, a preto sa cíti diskriminovaný. Zároveň avizoval, že sa v uvedenej veci obráti na Európsky súd pre ľudské práva, a preto žiada o opätovné rozhodnutie o jeho ústavnej sťažnosti a o ustanovenie advokáta na zastupovanie v konaní pred ústavným súdom z dôvodu nemajetnosti a presvedčenia, že jeho ústavná sťažnosť je dôvodná.

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

III.1. K namietanému porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru:

7. Podstatou ústavnej sťažnosti je porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru napadnutým trestným konaním okresného súdu, v ktorom sťažovateľ vystupuje v procesnom postavení obžalovaného.

8. Ústavný súd dáva do pozornosti, že uznesením č. k. I. ÚS 496/2023-29 z 28. septembra 2023, teda mesiac a pol pred doručením danej ústavnej sťažnosti, odmietol obsahovo totožnú ústavnú sťažnosť sťažovateľa podľa § 56 ods. 2 písm. d) zákona o ústavnom súde ako neprípustnú, keďže sťažovateľ pred podaním ústavnej sťažnosti nevyužil dostupný účinný prostriedok nápravy, ktorým je v zmysle konštantnej judikatúry ústavného súdu sťažnosť podľa § 55 ods. 3 Trestného poriadku (bližšie pozri uznesenie sp. zn. I. ÚS 496/2023).

9. Pre posúdenie opodstatnenosti argumentácie uvedenej v tejto ústavnej sťažnosti ústavný súd zisťoval, či sťažovateľ medzičasom predmetný prostriedok nápravy využil. Podľa informácie okresného súdu súčasťou spisovej dokumentácie nie je podanie, ktoré by obsahovo zodpovedalo predmetnej sťažnosti. Ústavný súd preto konštatuje totožnosť skutkových okolností ústavnej sťažnosti sťažovateľa posudzovanej v konaní sp. zn. I. ÚS 496/2023 a aktuálnej ústavnej sťažnosti. V okolnostiach veci vyhodnotil ústavnú sťažnosť sťažovateľa ako neprípustnú z dôvodu existencie prekážky rozhodnutej veci podľa § 55 písm. a) zákona o ústavnom súde. Ústavný súd nie je oprávnený opakovane a odlišne posúdiť totožnú argumentáciu sťažovateľa namietajúcu porušenie rovnakých základných práv, a preto ústavnú sťažnosť odmietol pri jej predbežnom prerokovaní podľa § 56 ods. 2 písm. d) zákona o ústavnom súde.

III.2. K návrhu sťažovateľa na ustanovenie právneho zástupcu na konanie pred ústavným súdom:

10. Sťažovateľ požiadal v tomto konaní o jeho ústavnej sťažnosti o ustanovenie právneho zástupcu ústavným súdom, čo odôvodnil svojou nemajetnosťou.

11. Navrhovateľovi, ktorý požiada o ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom možno ustanoviť právneho zástupcu za kumulatívneho splnenia dvoch podmienok, a to (1) ak to odôvodňujú majetkové pomery navrhovateľa a (2) nejde o zrejme bezúspešné uplatňovanie nároku na ochranu ústavnosti (§ 37 ods. 1 zákona o ústavnom súde).

12. Odhliadnuc od prípadného splnenia prvej podmienky, ústavný súd poukazuje na skutočnosť, že v tomto prípade už na prvý pohľad nie je splnená druhá podmienka na vyhovie žiadosti o ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom, keďže na základe už uvedeného ide u sťažovateľa o zrejme bezúspešné uplatňovanie nároku na ochranu ústavnosti.

13. Ústavný súd preto žiadosti sťažovateľa o ustanovenie právneho zástupcu v tomto konaní nevyhovел (bod 2 výroku tohto uznesenia).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 21. novembra 2023

Miroslav Duriš
predseda senátu